

de nationale parlamenter holdes underrettet om komitéens arbejde. Se art. III-261.

Der vil endvidere fortsat gælde visse særlige regler for beslutningsprocedurerne inden for strafferets- og politisamarbejdet. En gruppe af medlemslandene (min. ¼) har således initiativret side om side med Kommissionen, jf. art. III-264, ligesom udstrækningen af enstemmighed og nødbremser er videre end på andre områder, jf. nedenfor. Hertil kommer, at der i flere retsgrundlag kun kan vedtages rammelove og minimumsharmonisering og ikke love og/eller totalharmonisering, jf. nedenfor, samt visse begrænsninger af EU-Domstolens prøvelsesret inden for strafferets- og politisamarbejdet. EU-Domstolens kompetence omfatter således ikke prøvelse af gyldigheden eller proportionaliteten af operationer, som udføres af et medlemslands politier eller andre retshåndhævende myndigheder, eller udøvelsen af medlemslandenes beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed, jf. art. III-377.

Inden for henholdsvis det strafferetlige samarbejde og politisamarbejdet kan der peges på følgende særlige ændringer:

Det strafferetlige samarbejde

Forfatningstraktaten indeholder især udbyggede retsgrundlag om indbyrdes tilnærmelse af medlemslandenes lovgivning inden for straffeprocess og strafferet i art. III-270, stk. 2, og III-271.

Ophævelsen af søjlestrukturen og dermed indførelsen af fællesskabsmetoden, herunder kvalificeret flertal og almindelig lovgivningsprocedure, er en væsentlig baggrund for, at forfatningstraktaten opstiller klarere grænser og betingelser for vedtagelse af EU-regler om straffeprocess og strafferet end de nugældende, mindre detaljerede søjle 3-bestemmelser. I begge tilfælde understreges det også som noget nyt, at der kun kan vedtages minimumsregler.

Betingelserne for anvendelse af art. III-270, stk. 2, vedrørende harmonisering af straffeprocessuelle regler er forholdsvis restriktive.

Minimumsregler for straffeprocess

- Kan kun vedtages, hvis det er nødvendigt for at lette den gensidige anerkendelse af domme og retsafgørelser og det politimæssige og retlige samarbejde i straffesager med en grænseoverskridende dimension.
- Medlemslandene kan opretholde eller indføre et højere beskyttelsesniveau for personer.
- Reglerne skal tage hensyn til forskellene mellem medlemslandenes retstraditioner og retssystemer.
- Reglerne angår alene gensidig anerkendelse af bevismidler, enkeltpersoners rettigheder inden for strafferetsplejen og kriminalitetsofres rettigheder.
- Hvis andre særlige elementer i strafferetsplejen ønskes reguleret på EU-plan, kræver det en forudgående enstemmig vedtagelse af Rådet, som skal godkendes af Europa-Parlamentet.

Betingelserne for anvendelse af art. III-271 vedrørende harmonisering af definitionen af straffbare handlinger og straffene herfor er ligeledes restriktive.

Minimumsregler for strafferet

Minimumsregler om straffbare handlinger og straffene herfor kan kun vedtages på to områder:

- Kriminalitet af særlig grov karakter, der har en grænseoverskridende dimension som følge af overtrædelsernes karakter eller konsekvenser eller af et særligt behov for at bekæmpe dem på fælles grundlag.
- Kriminalitet på områder, der har været omfattet af tidligere harmoniseringsforanstaltninger, hvis harmoniseringen viser sig absolut nødvendig for at sikre effektiv gennemførelse af en EU-politik på et område.

De grænseoverskridende kriminalitetsområder af særlig grov karakter omfatter:

- Terrorisme
- Menneskehandel og seksuel udnyttelse af kvinder og børn